

РЕШЕНИЕ

№ 461

гр. София, 21.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в
публично заседание на 17.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Ина Андонова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **14424** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Ч. А. Р., гражданин на А., [дата на раждане] в [населено място], А., не е доволен от решение № 725/ 01.11.2012 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците.

В жалбата са въведени оплаквания, че решението е издадено при съществено нарушение на процесуалните правила и противоречи на материалния закон. Подателят ѝ изразява несъгласие с извода на административния орган, че не са налице материалноправните предпоставки по чл. 9 ЗУБ. Искането до съда е за отмяна на решението, а преписката да бъде върната на ответника с указания да се произнесе с нов акт, с който да предостави на Ч. А. Р. хуманитарен статут.

Ответникът, председателят на ДАБ, се представлява от юрисконсулт К., която подчертава, че се касае за последващо производство; че не са заявени нови обстоятелства, които да налагат различен извод от този, формиран при предходните произнасяния на органа. Отклонението от военна служба не е основание за предоставяне на статут, а съгласно чл. 9, ал. 8 ЗУБ органът се произнася в условията на оперативна самостоятелност.

Представителят на прокуратурата дава заключение за неоснователност на жалбата.

От фактическа страна се установява:

Първото искане за закрила, отправено от Ч. А. Р., датира от 09.09.2005 г. и е мотивирано с проблеми с арменските власти във връзка с военния конфликт в Н. К.. С решение № УП 260/ 10.09.2005 г. молбата е отхвърлена и е прието, че той може да

бъде върнат в А., която за него е сигурна страна на произход. След изчерпване на процесуалните средства за защита срещу засягащия го акт чужденецът сезирал ДАБ на 26.05.2009 г. Жалбата му срещу решение № УП 74/ 27.05.2009 г. е отхвърлена с влязло в сила на датата на постановяването си – 16.07.2009 г. решение на АССГ, I отд., 4 с-в по адм. дело № 4161/2009 г. Два месеца по - късно Ч. А. Р. отново сезирал компетентния орган. Молбата му е възприета като искане за възобновяване на производството по реда на ЗУБ по решение № УП 15/ 30.01.2009 г. и с решение № БП 25/ 18.09.2009 г. интервюиращият орган отказал да възобнови цитираното производство. Следващото искане на арменския гражданин датира от 12.01.2010 г, отхвърлено е с решение № УП 8/ 14.01.2010 г. на интервюиращ орган при ДАБ, което АССГ I отд. 12 състав по адм. дело № 836/2010 г. възприел като валиден и законосъобразен акт. Последвало издаване на решение № УП 174/ 29.11.2010 г., жалбата срещу което е отхвърлена с влязло в сила на 15.03.2011 г. решение на АССГ по адм. дело № 9258/ 2010 г. на I отд, 16 състав. С решение № УП 124/ 14.07.2011 г. на интервюиращ орган при агенцията искането на Ч. А. Р. за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут е отхвърлено. Видно от мотивите на акта /и на решението по адм. дело № 6745/ 2011 г. от 20.09.2011 г. на АССГ, I отд, 16 състав, с което жалбата срещу него е отхвърлена/ търсещият закрила не се явил на интервю. Месец след като цитираното решение влиза в сила, арменският гражданин поискал последваща регистрация като търсещ закрила, каквато е извършена на 07.08.2012 г. Същия ден жалбоподателят е поканен за провеждане на интервю. Изискано е становище от ДАНС съобразно чл. 58, ал. 7 ЗУБ.

Ч. А. Р. не споделил нови обстоятелства по молбата си. Потвърдил желанието си за остане в Б., за да се грижи за брат си, който страда от психично заболяване.

Интервю е проведено и на 04.09.2012 г., когато чужденецът заявил, че в страната на произхода си е търсен от военната прокуратура, защото не е отбил военната си служба. Счита, че понастоящем в А. се намират голям брой сирийски бежанци. Освен това има вероятност отново да се разрази конфликтът в Н. К.. Военната повинност е до 45 години, а наказанието за отклонение от военна служба е три години.

Преписката съдържа справка № 2096/ 19.04.2012 г. за актуалната обществено – политическа обстановка в А. и състоянието на човешките права в периода 2009 г. – 2012 г. Съставена е такава и относно здравеопазването в А. и в нея е отразено, че като при всяка развиваща се страна съществуват някои проблеми с достъпа до висококачествено здравеопазване. Здравноосигурителната система не гарантира равно третиране на всички пациенти.

Справка от 17.08.2012 г. разглежда Закона за военната служба, в сила от септември 1998 г., според който тя е задължение на мъжете от 18 до 27 – годишна възраст и трае 24 месеца. От 2004 г. е в сила и Закона за алтернативната военна служба, срокът на която е 36 месеца. С изменение от 26 януари 2006 г. е криминализирано отклоняването от алтернативна военна служба. Отражено е, че неявяването за военна служба и дезертьорството са сравнително често явление в арменската армия – донаборниците се мотивират с тежките условия в казармата, необходимостта да се осигурява препитание за семейството и в много редки случаи – с опасението да ги изпратят в Н. К.. Предвидени са наказания за отклоняване от военна служба и от дезертьорство.

Решение № 725/ 01.11.2012 г. на председателя на ДАБ е съобщено на Ч. А. Р. на 10.12.2012 г. Жалбата, въз основа на която е образувано делото, е депозирана пет дни

по - късно и е допустима.

При установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното: Решението е издадено от компетентен орган, при спазване на процесуалните норми и след обсъждане на посочените в рамките на производството факти.

Оспорваният акт е издаден в отговор на искане, подадено 18 години след влизането на арменския гражданин на територията на Р. Б. и преценката на материалната му законосъобразност е на плоскостта чл. 9 ЗУБ. Анализът на изложеното от търсеция закрила по време на интервюто показва, че липсват новонастъпили обстоятелства, които са от значение за личното му положение. Жалбоподателят не сочи спрямо него да са налице предпоставките по чл. 8 ЗУБ – видно от съдържанието на жалбата му, макар да изразява общо недоволство от акта, чужденецът инвокира искане за отмяната му само в частта, обективираща отказ да бъде предоставен хуманитарен статут.

Материалноправните предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут са дадени в разпоредбата на чл. 9, ал. 1 ЗУБ, която предписва, че хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унижително отнасяне или наказание; тежки и лични заплахи срещу живота и личността му като гражданско лице в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Жалбоподателят не твърди спрямо него да е налице реален риск от посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1 ЗУБ. Данните за ситуацията в А. не сочат в страната да е налице въоръжен конфликт.

Не се установяват и предпоставките по чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 6 ЗУБ, тъй като оспорваният не е заявил член на семейството му да има предоставен статут в Р. Б.. Съображенията, подкрепящи желанието му да се установи в Б., не могат да бъдат възприети като хуманитарни по смисъла на чл. 9, ал. 8 ЗУБ.

По изложените съображения съдът приема, че оспорваният административен акт е издаден от компетентен орган, в нужната форма, при спазване на процесуалните и материални разпоредби. Жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена

Ръководен от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ч. А. Р., гражданин на А., [дата на раждане] в [населено място], А., срещу решение № 725/ 01.11.2012 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците, в частта, с която е отказано предоставяне на хуманитарен статут на оспорвания.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: